

บทที่ ๔

การสังเคราะห์ข้อมูลและผลของการสังเคราะห์

ผู้เขียนได้ให้คะแนนสถานะทั้ง ๕ สถานะโดยสเกลวัดค่า ( Rating Scale ) หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนนั้นได้ยึดหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ในบทที่ ๓ ปรากฏผลของการสังเคราะห์ต่อไปนี้ :-

ก. สถานะทางวิชาการ

ตารางที่ ๑

เวลาเรียนทั้งหมดของครูประถม

ประเทศในเอเชีย	วุฒิครูประถมขั้นต้น			วุฒิครูประถมขั้นสูง		
	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี
เกาหลี	๔	๓	๑๒	๑๒	๒	๑๔
คูเวต	๔	๒	๑๑	๑๕	๒	๑๗
จีน (ไต้หวัน)	๔	๓	๑๒	๑๑	๒	๑๓
ญี่ปุ่น	๑๒	๒	๑๔	๑๔	๒	๑๖
ไทย	๑๐	๒	๑๒	๑๒	๒	๑๔
บรูไน	๓	๓	๑๐	๑๒	-	๑๒
ปากีสถาน	๔	๑	๕	๑๑	๑	๑๒
พม่า	๓	๒	๕	๑๑	๑	๑๒
ฟิลิปปินส์	๑๐	๒	๑๒	๑๐	๔	๑๔
มลายู	๔	๓	๑๒	๑๑	๒	๑๓
ลังกา	๑๑	๒	๑๓	๑๑	๒	๑๓

## ตารางที่ ๑ (ต่อ)

### เวลาเรียนทั้งหมดของครูประถม

ประเทศในอาเซียน	วุฒิครูประถมชั้นต้น			วุฒิครูประถมชั้นสูง		
	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี
ลาว	๖	๑	๗	๑๐	๔	๑๔
เวียดนาม	๕	๑	๑๐	๕	๓	๑๒
สิงคโปร์	๗	๓	๑๐	๑๐	๓	๑๓
อินชาน	๕	๒	๑๑	๑๒	๑	๑๓
อินเกีย	๕	๒	๑๐	๑๑	๑	๑๒
อินโดนีเซีย	๖	๔	๑๐	๕	๓	๑๒
อิสเรล	๖	๔	๑๐	๑๒	๒	๑๔
ฮ่องกง	๑๑	๑	๑๒	๑๒	๒	๑๔
รวม	๑๖๓	๕๓	๒๑๖	๒๐๕	๓๕	๒๔๐
เฉลี่ย	๕.๕๕	๒.๒๖	๑๐.๘๑ = B	๑๑.๐๐	๒.๐๕	๑๓.๐๕ = B

อัตราการศึกษาขั้นต้น	ครูประถมชั้นต้น	๑๓ - ๑๔ ปี	= A
		๑๑ - ๑๒ ปี	= B
		๕ - ๑๐ ปี	= C
		๗ - ๘ ปี	= D
	ครูประถมชั้นสูง	๑๔ ปีขึ้นไป	= A
		๑๓ ปี	= B
		๑๒ ปี	= C
		๑๑ ปี	= D

### วุฒิศูประณมชั้นต้น

จะเห็นว่าวุฒิต่างภาควิชาการของครูประณมชั้นต้นในภาคพื้นอาเซียนี้คิดเฉลี่ย โดยทั่วไปแล้ว จะมีค่าเท่ากับการศึกษาในโรงเรียนเป็นเวลา ๔.๕๔ ปี เท่านั้น ซึ่งถ้าจะเทียบกับระบบการศึกษาของประเทศไทยแล้วก็จะเท่ากับเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามแผนการศึกษาชาติ ๒๕๐๓ (มัธยมปีที่ ๔ หลักสูตรเก่า) ในเรื่องนี้ประเทศที่ครูได้รับการศึกษาทางภาควิชาการสูงสุดนั้นได้แก่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเทียบกับเวลาเรียนในโรงเรียน ๑๒ ปี และมีประเทศที่ครูมีวุฒิต่างวิชาการค่ากว่าประเทศอื่น ๆ มาก คือ ประเทศลาว ซึ่งมีค่าเท่ากับเวลาเรียนในโรงเรียน ๖ ปี ค่าเฉลี่ย ๔.๕๔ ปีจึงแสดงให้เห็นว่าวุฒิต่างวิชาการของครูทางวิชาการ โดยทั่วไปของครูในภาคพื้นอาเซียยังต่ำอยู่

ส่วนวุฒิต่างครูนั้นตามหลักทั่วไปถ้าดูจากความจำกัดความวิชาชีพครูของ Yeager<sup>๑๔</sup>

ข้อ ๒ " It must demand and adequate pre-professional and Cultural training. (Today a two-year college course is generally required.)"

ซึ่งจะต้องมีเวลาฝึกฝนวิชาชีพในขั้นนี้หมายถึงวิชาครูเป็นเวลา ๒ ปี ซึ่งคะแนนเฉลี่ยวิชาครูวุฒิศูประณมชั้นต่ำ ๒.๒๒ ปี นับว่าอยู่ในขั้นที่เข้ามาตรฐานการศึกษาวิชาครู ประเทศที่ฝึกวิชาครูนานที่สุดได้แก่ประเทศอินโดนีเซีย และอิสราเอล คือ ๔ ปี ประเทศที่ใช้เวลาฝึกวิชาครูน้อยมี ๔ ประเทศ ซึ่งใช้เวลาเรียนวิชาครูเพียง ๑ ปี แต่เมื่อดูสถานการณ์การเรียนวิชาครูเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นอาเซียแล้วอยู่ในขั้นที่ เมื่อรวมจำนวนปีทั้งภาควิชาการและวิชาครูเข้าด้วยกันแล้ว ประเทศที่ใช้เวลาเรียนมากที่สุดได้แก่ประเทศญี่ปุ่น คือใช้เวลาเทียบเท่ากับ ๑๔ ปี ประเทศที่ใช้เวลาเรียนน้อยที่สุดได้แก่ประเทศลาว คือ ๗ ปี แต่เมื่อหาค่าเฉลี่ยเวลาเรียนทั้งหมดของครูประณมชั้นต้นของครูในภาคพื้นอาเซียแล้วมีค่าเท่ากับ ๑๐.๔๔ ปี จัดอยู่ในระดับ B คือ มีสถานะที่

### วุฒิศูประณมชั้นสูง

จะเห็นว่าวุฒิต่างภาควิชาการของครูประณมชั้นสูงในภาคพื้นอาเซีย นั้นคิดเฉลี่ย โดยทั่วไปแล้ว จะมีค่าเท่ากับการศึกษาในโรงเรียนเป็นเวลา ๑๑ ปี ซึ่งถ้าจะเทียบกับระบบ

<sup>๑๔</sup>Yeager, William A., Administration and The Teacher, Harper & Brother New York, Copyright 1954, P. 8

การศึกษาของประเทศไทยแล้วจะเท่ากับเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ตามแผนการศึกษาชาติ ๒๕๐๓ ( เตรียมอุดมศึกษาปีที่ ๑ หลักสูตรเก่า ) ประเทศที่ครูได้รับการศึกษาทางภาควิชาการสูงนั้นได้แก่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเทียบเท่ากับเวลาเรียนในโรงเรียน ๑๔ ปี ประเทศที่วุฒิทางภาควิชาการต่ำสุดมี ๓ ประเทศ ซึ่งมีค่าเท่ากับเวลาเรียนในโรงเรียน ๕ ปี แต่เมื่อเฉลี่ยแล้วค่าเฉลี่ยมีค่าเป็น ๑๑ ปี นับว่าอยู่ในเกณฑ์

ส่วนวุฒิทางครูของวุฒิกูประณชั้นสูงของครูในภาคพื้นเอเชียค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๑๕ ปี นับว่าอยู่ในขั้นที่เข้ามาตรฐานการศึกษาวิชาครู ประเทศที่มีการศึกษาระดับสูงมี ๒ ประเทศ ใช้เวลาในการฝึก ๔ ปี ประเทศที่มีการฝึกวิชาครูประณชั้นสูงน้อยที่สุดมี ๔ ประเทศ ใช้เวลาในการฝึก ๑ ปี ส่วน บรูไน ไม่มีการฝึกวิชาครูเลย แต่เมื่อคุณสถานะการเรียนวิชาครูเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชียแล้วอยู่ในเกณฑ์

เมื่อรวมจำนวนปีทั้งภาควิชาการและวิชาครูของครูประณระดับสูงของครูในภาคพื้นเอเชียเข้าด้วยกันแล้วประเทศที่ใช้เวลาเรียนนานที่สุดได้แก่ประเทศญี่ปุ่น ใช้เวลาเรียนเทียบเท่ากับ ๑๖ ปี ประเทศที่ใช้เวลาเรียนค่าที่สุดได้แก่ คูเวต ซึ่งใช้เวลาเรียนเพียง ๑๑ ปี แต่เมื่อหาค่าเฉลี่ยเวลาเรียนทั้งหมดของครูประณระดับสูงของครูในภาคพื้นเอเชียแล้วมีค่าเท่ากับ ๑๓.๑๑ ปี จัดอยู่ในระดับ B คือ มีสถานะ ดี

วุฒิกูการระบบการศึกษาที่สอบถามมานี้ เป็นแผนการของประเทศนั้น ๆ ซึ่งวางไว้ บางประเทศก็เริ่มดำเนินการ บางประเทศก็ได้ดำเนินการไปนานแล้ว ฉะนั้นตัวเลขที่ได้ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ทั่วไปในประเทศต่าง ๆ

ตารางที่ ๒ ✓

เวลาเรียนทั้งหมดของครูมัธยม

ประเทศในเอเชีย	วุฒิครูมัธยมชั้นต้น			วุฒิครูมัธยมชั้นสูง		
	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี
เกาหลี	๑๒	๑	๑๓	๑๒	๔	๑๖
คูเวต	๑๑	๑	๑๒	๑๑	๒	๑๓
จีน (ไต้หวัน)	๑๒	๒	๑๔	๑๒	๔	๑๖
ญี่ปุ่น	๑๒	๒	๑๔	๑๒	๔	๑๖
ไทย	๑๒	๔	๑๖	๑๖	๑	๑๗
บรูไน	๑๕	๑	๑๖	๑๕	๑	๑๖
ปากีสถาน	๑๔	๑	๑๕	๑๔	๑	๑๕
พม่า	๑๑	๒	๑๓	๑๕	๑	๑๖
ฟิลิปปินส์	๑๔	๑	๑๕	๑๔	๑	๑๕
มลายู	๑๑	๒	๑๓	๑๑	๒	๑๓
ลังกา	๑๑	๒	๑๓	๑๕	๑	๑๖
ลาว	๑๒	๔	๑๔	๑๓	๔	๑๗
เวียดนาม	๑๒	๓	๑๕	๑๒	๓	๑๕
สิงคโปร์	๑๑	๓	๑๓	๑๖	๑	๑๗
อิหร่าน	๑๒	๓	๑๕	๑๒	๔	๑๖
อินเดีย	๑๑	๒	๑๓	๑๕	๑	๑๖
อินโดนีเซีย	๑๓	๒	๑๕	๑๕	๑	๑๖
อิสราเอล	๑๔	๑	๑๕	๑๕	๑	๑๖

ตารางที่ ๒ ( ต่อ )

เวลาเรียนทั้งหมดของครูมัธยม

ประเทศในเอเชีย	วุฒิครูมัธยมชั้นต้น			วุฒิครูมัธยมชั้นสูง		
	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี	วิชาการ ปี	วิชาครู ปี	รวม ปี
ฮ่องกง	๑๒	๑	๑๓	๑๕	๑	๑๖
รวม	๒๒๕	๓๘	๒๖๓	๒๖๐	๓๘	๒๙๘
ค่าเฉลี่ย	๑๒.๐๕	๒.๐๐	๑๔.๐๕ = B	๑๓.๖๘	๒.๐๐	๑๕.๖๘ = A

อัตราการศึกษาให้หนัก :-	ครูมัธยมชั้นต้น	๑๕ ปี ขึ้นไป	=	A
		๑๔ ปี	=	B
		๑๓ ปี	=	C
		๑๒ ปี	=	D
	ครูมัธยมชั้นสูง	๑๖ ปี ขึ้นไป	=	A
		๑๕ ปี	=	B
		๑๔ ปี	=	C
		ต่ำกว่า ๑๓ ปี	=	D

วุฒิครูมัธยมชั้นต้น

จะเห็นว่าวุฒิทางภาควิชาการของครูมัธยมชั้นต้นของครูในภาคพื้นเอเชียเวลานี้คิดเฉลี่ยโดยทั่วไปแล้ว จะมีค่าเท่ากับการศึกษาในโรงเรียนเป็นเวลา ๑๒.๐๕ ปี ซึ่งถ้าจะเทียบกับระบบการศึกษาของประเทศไทยแล้วก็เท่ากับเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ตามแผน-

การศึกษาระดับ ๒๕๐๓ ( เตรียมอุดมศึกษาปีที่ ๒ หลักสูตรเก่า ) ประเทศที่ครูได้รับการศึกษาทางภาควิชาการสูงสุดได้แก่ประเทศบรูไน ซึ่งเทียบกับเวลาเรียนในโรงเรียน ๑๕ ปี ประเทศที่วุฒิทางภาควิชาการต่ำสุดคือประเทศ ลาว และ สิงคโปร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับเวลาเรียนในโรงเรียน ๑๐ ปี แต่ค่าเฉลี่ยเวลาเรียนภาควิชาการ ๑๒.๐๕ ปี แสดงให้เห็นว่าวุฒิของครูทางวิชาการโดยทั่วไปของครูในภาคพื้นเอเชียอยู่ในขั้นค่อนข้างดี

ส่วนวุฒิทางครูเฉลี่ย ๒.๐๐ ปี นับว่าอยู่ในขั้นดี เพราะมาตรฐานการเรียนวิชาที่พินั้นประมาณ ๒ ปี ประเทศที่มีการฝึกวิชาครูมากที่สุดมี ๒ ประเทศ โดยใช้เวลาในการเรียน ๔ ปี ประเทศที่ใช้เวลาน้อยที่สุดมี ๗ ประเทศ คือ ใช้เวลาเพียง ๑ ปี

เมื่อหาค่าเฉลี่ยเวลาเรียนทั้งหมดของครูมัธยมชั้นต้นของครูในภาคพื้นเอเชียแล้วมีค่าเท่ากับ ๑๔.๐๕ ปี แสดงให้เห็นว่าวุฒิของครูมัธยมชั้นต้นเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชียอยู่ในระดับ B คืออยู่ในเกณฑ์

### วุฒิครูมัธยมชั้นสูง

จะเห็นว่าวุฒิทางภาควิชาการของครูมัธยมชั้นสูงของครูในภาคพื้นเอเชีย นั้น คิดเฉลี่ยโดยทั่วไปแล้ว จะมีค่าเท่ากับการศึกษาในโรงเรียนเป็นเวลา ๑๓.๖๔ ปี ซึ่งถ้าจะเทียบกับระบบการศึกษาของประเทศไทยแล้วจะเท่ากับเป็นนิสิตปีที่ ๑ ในระดับมหาวิทยาลัย ประเทศที่ครูได้รับการศึกษาทางภาควิชาการสูงสุดนั้นได้แก่ ประเทศไทย ซึ่งเทียบเท่ากับเวลาเรียนในโรงเรียน ๑๖ ปี ประเทศที่วุฒิทางวิชาการต่ำสุดได้แก่ประเทศ กูเวต มลายู ซึ่งมีค่าเท่ากับเวลาเรียนในโรงเรียน ๑๑ ปี แต่เมื่อเฉลี่ยแล้วค่าเฉลี่ยมีค่าเป็น ๑๓.๖๔ ปี ซึ่งอยู่ในเกณฑ์

ส่วนวุฒิทางครูของวุฒิครูมัธยมชั้นสูงของครูในภาคพื้นเอเชีย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๐๐ ปี นับว่าอยู่ในขั้นดี ประเทศที่ใช้เวลาในการฝึกวิชาครูมากที่สุด คือ ๔ ปี มี ๕ ประเทศ ประเทศที่ใช้เวลาน้อยที่สุด คือ ๑ ปี มี ๑๑ ประเทศ แต่เมื่อดูสถานะการเรียนวิชาครูเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชียแล้วก็อยู่ในเกณฑ์

เมื่อรวมจำนวนปีทั้งภาควิชาการและวิชาครูของครูมัธยมชั้นสูงของครูในภาคพื้น  
เอเชียเข้าด้วยกันแล้วประเทศที่ใช้เวลาเรียนนานที่สุดได้แก่ประเทศไทย และประเทศลาว  
ซึ่งใช้เวลาเรียน ๑๓ ปี ประเทศที่ใช้เวลาน้อยที่สุดได้แก่ คูเวต และมลายูโดย  
ใช้เวลาเรียน ๑๓ ปี แต่เมื่อรวมเวลาเรียนทั้งหมดทั้งภาควิชาการและวิชาครูแล้วหาค่า  
เฉลี่ยเวลาเรียนเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชียสำหรับครูมัธยมชั้นสูงแล้ว มีค่าเท่ากับ  
๑๕.๖๘ ปี แสดงให้เห็นว่าวุฒิของครูมัธยมชั้นสูงเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชียอยู่ใน  
ระดับ A คือ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก



ตารางที่ ๓

การรับสมัครและการสอบคัดเลือกเข้าเป็นครู

ประเทศในเอเชีย	ของละ ๑ ตำแหน่ง							รวม
	โดยคณะกรรมการ	คณะกรรมการ ประวัติ	คุณวุฒิ ชำนาญ	ทดสอบ สติปัญญา	สัมภาษณ์ ความรู้ ทั่วไป	ดูวิธีทาง การศึกษ	โดยการ อบรม	
เกาหลี	-	-	-	๑	๑	-	-	๒
คูเวต	-	-	-	-	-	๑	-	๑
จีน ( ไทวัน )	-	๑	-	๑	๑	-	-	๓
ญี่ปุ่น	-	๑	-	๑	-	-	๑	๓
ไทย	๑	-	-	๑	๑	๑	-	๔
บรูไน	๑	-	-	-	-	-	-	๑
ปากีสถาน	-	-	-	๑	๑	-	-	๒
พม่า	-	๑	๑	-	-	-	-	๒
ฟิลิปปินส์	-	-	-	๑	๑	-	๑	๓
มลายู	๑	-	-	๑	-	-	-	๒
ลังกา	๑	-	-	๑	-	-	-	๒
ลาว	๑	-	-	๑	๑	๑	-	๔
เวียดนาม	๑	๑	-	๑	-	-	-	๓
สิงคโปร์	๑	๑	-	-	๑	-	-	๓
อิหร่าน	๑	-	-	๑	๑	-	-	๓
อินเดียน	๑	-	-	๑	๑	-	-	๓
อินโดนีเซีย	๑	-	-	-	๑	๑	-	๓
อิสราเอล	-	-	-	๑	-	๑	-	๒

ตารางที่ ๓ ( ต่อ )

การรับสมัครและการสอบคัดเลือกเข้าเป็นครู

ประเทศในเอเชีย	ของละ ๑ แทม							รวม
	โดยคณะกรรมการ	คณะทูตประวัติก	ทูตประวัติก	ทดสอบสติปัญญา	สัมภาษณ์	ความรู้ทั่วไป	การสอบสัมภาษณ์	
ฮ่องกง	-	-	-	๑	-	๑	-	๒
รวม	๑๐	๕	๑	๑๔	๑๐	๖	๒	๔๘
ค่าเฉลี่ย								๒.๕๓ = B

อัตราการใช้หน้าแทม :-	๔	แทม	=	A
	๓	แทม	=	B
	๒	แทม	=	C
	๑	แทม	=	D

จะเห็นว่าวิธีคัดเลือกครู โดยใช้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือก มี ๑๐ ประเทศ คัดเลือกโดยคณะทูตประวัติก ๕ ประเทศ ทูตประวัติก มี ๑ ประเทศ คัดเลือกโดยทดสอบสติปัญญา ๑๔ ประเทศ คัดเลือกโดยการสอบสัมภาษณ์ ๑๐ ประเทศ ทูตประวัติกการศึกษามี ๖ ประเทศ คัดเลือกโดยการอบรมมี ๒ ประเทศ จึงเห็นได้ว่าวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียว่าวิธีที่เข้มมากที่สุดในการคัดเลือกครูนั้นได้แก่ การคัดเลือกโดยการทดสอบสติปัญญาซึ่งมีถึง ๑๔ ประเทศ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ จะเข้าเป็นครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียโดยทั่วไปต้องเป็นผู้มีสติปัญญาที่ วิชารองลงมากที่สุดคือ

การคัดเลือก โดยการสัมภาษณ์ความรู้ทั่วไปและวิธีใช้กรรมการคัดเลือกซึ่งมีถึงวิธีละ ๑๐ ประเทศ เป็นการแสดงให้เห็นว่าครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย เป็นผู้มีความรู้ดี และได้ทำการคัดเลือกคนที่ จะเข้าเป็นครูอย่างดีทำให้ได้คนที่เข้าเป็นคณครู จึงเห็นได้ว่า ครูในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวม เป็นผู้ที่มีสติปัญญาดี มีความรู้ดี มีวุฒิทางการศึกษาดี ซึ่งจะเห็นได้จาก การคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นครู วิธีที่ใช้น้อยที่สุด คือ คัดเลือก โดยการดูภูมิสำเนา มี ๑ ประเทศ รองลงมา ก็คือคัดเลือกโดยวิธีการอบรมซึ่งมี ๒ ประเทศ ประเทศที่ใช้วิธีการ ในการรับสมัครและการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นครูหลายวิธีที่สุด คือ ประเทศไทยกับประเทศลาว คือ ใช้วิธีคัดเลือกถึง ๕ วิธี ประเทศที่ใช้วิธีการคัดเลือกน้อยที่สุดได้แก่ คุเวท บรูไน โดยใช้วิธีเดียว แต่ถ้าวัดวิธีการรับสมัครและการสอบคัดเลือกครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมแล้ว ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ ๒.๕๓ แต้ม ซึ่งอยู่ในระดับ B แสดงให้เห็นว่าวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นครูเป็นส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชีย นั้นอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ตารางที่ ๔

การจดทะเบียนเป็นครู

ประเทศในเอเชีย	จดทะเบียนกับ	จดทะเบียนกับ	กับเจ้าหน้าที่	ไม่มีการจก	แต้มที่ได้
	กระทรวงศึกษาทั้ง ประเภทชั่วคราว และถาวร	กระทรวงศึกษา ประเภทถาวร	การศึกษาของ ดิน	ทะเบียน	
	๔ แต้ม	๓ แต้ม	๒ แต้ม	๑ แต้ม	
เกาหลี	๔	-	-	-	๔
คูเวต	-	-	-	๑	๑
จีน (ไต้หวัน)	-	-	๒	๑	๒
ญี่ปุ่น	-	-	-	๑	๑
ไทย	๔	-	-	-	๔
บรูไน	-	๓	-	-	๓
ปากีสถาน	-	-	-	๑	๑
พม่า	-	-	-	๑	๑
ฟิลิปปินส์	-	๓	-	-	๓
มลายู	-	๓	-	-	๓
ลังกา	๔	-	-	-	๔
ลาว	-	-	-	๑	๑
เวียตนาม	-	-	-	๑	๑
สิงคโปร์	-	๓	-	-	๓
อิหร่าน	-	-	-	๑	๑
อินเดีย	-	-	-	๑	๑
อินโดนีเซีย	-	-	-	๑	๑
ออสเตรเลีย	-	-	-	๑	๑
ฮ่องกง	๔	-	-	๑	๔
รวม	-	-	-	-	๕๐
ค่าเฉลี่ย					๒.๑๑ = C

อัตราการใช้หน้าหนัก :- ๔ แต้ม = A

- ๑. <sup>๐</sup>  $\frac{๑}{๑}$  = B
- ๒. <sup>๐</sup>  $\frac{๑}{๑}$  = C
- ๓. <sup>๐</sup>  $\frac{๑}{๑}$  = D

ถ้าดูตามตารางแล้วจะเห็นว่าประเทศต่าง ๆ ในภาคนี้เอเชียเป็นส่วนใหญ่ซึ่งไม่มีการจดทะเบียนในการเป็นราษฎร มีจำนวนถึง ๑๐ ประเทศ ซึ่งยังไม่มีจดทะเบียน มีการจดทะเบียนเพียง ๔ ประเทศเท่านั้น ประเทศที่จดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการประเภทอาวและจักษุกรรม ๔ ประเทศ ประเทศที่จดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการแบบเด็ยมี ๔ ประเทศ ประเทศที่จดทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมี ๑ ประเทศ ประเทศนอกนั้นไม่มีการจดทะเบียนเลย ถ้าดูค่าเฉลี่ยของการจดทะเบียนเป็นราษฎรของประเทศในภาคนี้เอเชียเป็นส่วนใหญ่แล้ว มีค่าเฉลี่ยเป็น ๒.๐๐ ต่อหัว อยู่ในระดับ c จึงเห็นได้ว่าการจดทะเบียนเป็นราษฎรของประเทศในภาคนี้เอเชียเป็นส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ แสดงว่าการคุ้มครองวิชาชีพโดยกรมมีระบบใหญ่จดทะเบียนนั้น ยังต่ำน้อย และยังไม่รัดกุมนัก

## ตารางที่ ๕

### การปรับปรุงครูและฝึกครูประจำการ

ประเทศในเอเชีย	เรียนนอกเวลาเพื่อ	สัมมนาอภิ		ออกเอกสาร	รวม
	เลื่อนวิทยฐานะ ๔ แคม	อบรม ๓แคม	บรรยาย ๒ แคม	การศึกษา ๑ แคม	
เกาหลี	๔	๓	๕	๑	๑๓
คูเวต	๑	๓	๒	๑	๕
ญี่ปุ่น ( ไคทวัน )	๔	๓	๑	๑	๙
ญี่ปุ่น	๔	๑	๑	๑	๗
ไทย	๔	๓	๒	๑	๑๐
บรูไน	๑	๓	๑	๑	๖
ปากีสถาน	๑	๓	๒	๑	๗
พม่า	๑	๓	๒	๑	๗
ฟิลิปปินส์	๔	๓	๒	๑	๑๐
มลายู	๔	๓	๒	๑	๑๐
ลังกา	๑	๓	๑	๑	๖
ลาว	๑	๓	๒	๑	๗
เวียตนาม	๑	๓	๑	๑	๖
สิงคโปร์	๑	๓	๒	๑	๗
อิหร่าน	๔	๓	๑	๑	๙
อินเดียน	๑	๓	๒	๑	๗
อินโดนีเซีย	๑	๑	๒	๑	๕
อุสเบก	๑	๑	๒	๑	๕
ฮ่องกง	๔	๓	๑	๑	๙
รวม	๑	๑	๑	๑	๑๐๔
เฉลี่ย					๕.๖๔ = B
					อัตราค่าตอบแทน ๔ - ๑๐ แคม = A

$$\begin{aligned} ๕ - ๓ \text{ แคม} &= B \\ ๔ \text{ แคม} &= C \\ ๓ \text{ แคม} &= D \end{aligned}$$

จะเห็นได้ว่าประเทศที่มีการเรียนนอกเวลาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะนั้นมี ๔ ประเทศ ประเทศที่ใช้วิธีการอบรมมีมากที่สุด คือ มีถึง ๑๖ ประเทศด้วยกัน ใช้วิธีสัมมนาอภิปราย ๑๑ ประเทศ ออกเอกสารการศึกษา ๗ ประเทศ จึงเห็นได้ว่าการปรับปรุงครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียซึ่งนิยมมากที่สุดคือวิธีอบรมครู รองลงมาใช้วิธีสัมมนาอภิปรายและวิธีเรียนนอกเวลา ประเทศส่วนมากในภาคพื้นเอเชีย มิได้ใช้วิธีปรับปรุงครูและฝึกครูประจำการเพียงวิธีเดียว แต่ใช้หลาย ๆ วิธี ประเทศที่ได้แถมในการปรับปรุง และฝึกครูประจำการมากที่สุดได้แก่ประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งได้แถมประเทศละ ๑๐ แคม ประเทศที่ได้แถมค่าสุดคือ ๓ แคม ได้แก่ บรูไน ลังกา อินโดนีเซีย และอิสเรล ค่าเฉลี่ยของการปรับปรุงครูและฝึกครูประจำการของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมมีค่าเท่ากับ ๕.๗๔ แคม อยู่ในระดับ B แสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงครูและการฝึกครูประจำการของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์

#### การหาสถานะรวมทางวิชาการ

- จากตารางที่ ๑ เวลาเรียนทั้งหมดของครูประถมชั้นต้นของประเทศในภาคพื้นเอเชียได้ค่าเฉลี่ย  $B = ๓$  แคม
- จากตารางที่ ๑ เวลาเรียนทั้งหมดของครูประถมชั้นสูงของประเทศในภาคพื้นเอเชียได้ค่าเฉลี่ย  $B = ๓$  แคม
- จากตารางที่ ๒ เวลาเรียนทั้งหมดของครูมัธยมชั้นต้นของประเทศในภาคพื้นเอเชียได้ค่าเฉลี่ย  $B = ๓$  แคม
- จากตารางที่ ๒ เวลาเรียนทั้งหมดของครูมัธยมชั้นสูงของประเทศในภาคพื้นเอเชียได้ค่าเฉลี่ย  $A = ๔$  แคม

- จากตารางที่ ๓ การรับสมัครและการสอบคัดเลือกเข้าเป็นครูของประเทศไทยในภาคพื้นเอเชียใต้ค่าเฉลี่ย  $B = ๓$  แคม
- จากตารางที่ ๔ การจดทะเบียนเป็นครูของประเทศไทยในภาคพื้นเอเชียใต้ค่าเฉลี่ย  $C = ๒$  แคม
- จากตารางที่ ๕ การปรับปรุงและการฝึกครูประจำการของประเทศไทยในภาคพื้นเอเชียใต้ค่าเฉลี่ย  $B = ๓$  แคม

รวม ๒๑ แคม

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ย} &= \frac{๒๑}{๓} = ๓.๐๐ \text{ แคม} \\ &= B \end{aligned}$$

ดังนั้นสรุปได้ว่าสถานะทางวิชาการของครูประเทศไทยในภาคพื้นเอเชียอยู่ในระดับดี

การแบ่งปันความรู้ของครูประถมและครูมัธยม ตามหลักครูประถมและครูมัธยมควรมีวุฒิเท่ากัน มีสิทธิเท่ากันเกี่ยวกับสถานะทางวิชาการ ถ้าคิดตามหลักนี้แล้วจะเห็นได้ว่าประเทศต่าง ๆ ทางภาคพื้นเอเชียใต้นั้นได้ยึดหลักดังกล่าวในการดำเนินการปรับปรุงทางด้านวิชาการเป็นส่วนใหญ่

จะเห็นว่าสถานะรวมทางภาควิชาการของครูในภาคพื้นเอเชียใต้นั้นค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ ๓ แคม ซึ่งอยู่ในระดับ B แสดงให้เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าพิจารณาแต่ละตารางจะเห็นว่าตารางที่แสดงเวลาเรียนของครูมัธยมระดับสูงของครูในภาคพื้นเอเชียใต้นั้นค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือได้ ๔ แคม การจดทะเบียนเป็นครูได้แก่น้อยที่สุด คือ ๒ แคม รายการนอกจากนั้นได้ ๓ แคม เท่ากัน แต่ค่าเฉลี่ยเป็นส่วนรวมเท่ากับ ๓ แคม แสดงว่าสถานะทางด้านวิชาการของครูในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดี



ข. สถานะทางเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๒

การเปรียบเทียบเงินเดือน

ประเทศในเอเชีย	อัตราเงินเดือนแตกต่างกันระหว่าง						รวม
	ครูประถมกับ ครูมัธยม	ครูชนบทกับครู เมืองใหญ่	ครูชายกับครู หญิง	ครูสมรสกับครู โสด	หญิงสมรสแล้วหมด สิทธิเป็นครู	ครูประสิทธิภาพมากกับ ครูประสิทธิภาพน้อย	
เกาหลี	-	๑	๑	๑	๑	๑	๕
คูเวต	-	๑	๑	๑	๑	๑	๕
จีน (ไต้หวัน)	-	๑	๑	๑	๑	๑	๕
ญี่ปุ่น	-	๑	๑	-	๑	๑	๔
ไทย	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๖
บรูไน	-	๑	๑	๑	๑	๑	๕
ปากีสถาน	-	๑	๑	๑	๑	๑	๕
พม่า	-	๑	๑	๑	๑	๑	๕
ฟิลิปปินส์	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๖
มลายู	-	๑	-	-	๑	๑	๓
สิงคโปร์	-	๑	๑	๑	๑	๑	๕
ลาว	๑	-	๑	๑	๑	๑	๕
เวียดนาม	-	๑	๑	-	๑	๑	๔
สิงคโปร์	-	๑	-	-	๑	๑	๓
อิหร่าน	-	๑	๑	-	๑	๑	๔

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

การเปรียบเทียบเงินเดือน

ประเทศในอาเซียน	อัตราเงินเดือนแตกต่างกันระหว่าง						รวม
	ครูประถมกับ ครูมัธยม	ครูชนบทกับครู เมืองใหญ่	ครูชายกับครู หญิง	ครูสมรสกับครู โสด	หญิงสมรสแล้วหมด สิทธิเป็นครู	ครูประสพการณ์มากกับ ครูประสพการณ์น้อย	
อินเดีย	-	-	๑	๑	๑	๑	๔
อินโดนีเซีย	-	๑	๑	-	๑	๑	๔
อุสเบก	๑	๑	๑	-	๑	๑	๕
ฮ่องกง	=	๑	-	๑	๑	๑	๔
รวม	๔	๑๓	๑๖	๑๒	๑๔	๑๔	๘๓
ค่าเฉลี่ย							๔.๕๔ = B

อัตราการไต่หน้าหนัก

๖	แต้ม	=	A
๕	แต้ม	=	B
๔	แต้ม	=	C
๓	แต้ม	=	D

จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในเรื่องหญิงสมรสแล้วหมอลิทธิเป็นครู  
 หมายความว่าหญิงที่สมรสแล้วก็ยังคงสอนหนังสือต่อไปได้ ครูที่มีประสิทธิภาพมากย่อมได้รับ  
 เงินเดือนมากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพน้อย หมายความว่าครูที่มีเวลาทำการสอนนานเงินเดือน  
 ก็ย่อมมากกว่าครูใหม่ จึงเห็นได้ว่าวิธีการในเรื่องเงินเดือนของประเทศในภาคพื้นเอเชียมี  
 หลักเกณฑ์ที่มาก นอกจากนั้นก็มีความแตกต่างกันบ้างในเรื่องครูชนบทกับครูในเมืองใหญ่ครู  
 ชายกับครูหญิงได้รับเงินเดือนไม่เท่ากัน สิ่งที่มีความแตกต่างมากที่สุดคือครูที่สอนในระดับชั้น  
 ประถมศึกษากับชั้นมัธยมศึกษาได้รับเงินเดือนต่างกัน เพราะใช้หลักว่าครูประถมไม่จำเป็นต้อง  
 ต้องมีวุฒิความรู้เท่ากับครูมัธยม ถึง ๑๕ ประเทศ ใน ๑๔ ประเทศ ที่ไม่ต่างกันมีเพียง  
 ๔ ประเทศเท่านั้น ประเทศที่ได้รับแต้มมากที่สุดได้แก่ประเทศไทย และฟิลิปปินส์ คือไม่มี  
 ความแตกต่างกันได้คะแนนประเทศละ ๖ แต้ม ประเทศที่ได้แต้มน้อยที่สุดคือประเทศละ  
 ๓ แต้ม ได้แก่ประเทศ มลายู และ สิงคโปร์ ถ้าพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วได้เท่ากับ ๔.๕๔  
 แต้ม อยู่ในระดับ B ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลักเกณฑ์ในการพิจารณาวางอัตราเงินเดือนเป็น  
 ส่วนรวมของครูในภาคพื้นเอเชียอยู่ในเกณฑ์



ตารางที่ ๗

เงินเคียนครุประถมเทียบเป็นเงินเหรียญอเมริกัน

ประเทศในเอเชีย	เงินเคียนครุประถมขั้นต้น		เงินเคียนครุประถมขั้นสูง	
	อัตราเงินเคียน	เทียบเป็นเหรียญ	อัตราเงินเคียน	เทียบเป็นเหรียญ
เกาหลี	๔๘๕๐๐	๓๓๑.๐๐	๑๙๑๕๐๐	๑๕๐.๐๐
คูเวต	๕๒	๑๘.๙๑	๑๘๒	๖๖.๑๘
จีน ( ไท่หวัน )	๑๒๐	๓.๐๐	๓๖๐	๙.๐๐
ญี่ปุ่น	๒๕๐๐๐	๖๕.๔๔	๖๑๕๐๐	๑๓๐.๘๓
ไทย	๕๕๐	๒๑.๕๓	๗๒๐๐	๓๕๒.๘๖
บรูไน	๒๑๐	๗๐.๐๐	๗๘๐	๒๖๐.๐๐
ปากีสถาน	๒๐๐	๕๕.๕๕	๒๕๐	๕๕.๕๕
พม่า	๓๐	๑๕.๗๕	๓๕๐	๗๓.๖๘
ฟิลิปปินส์	๒๑๒	๕๓.๐๐	๓๐๐	๗๕.๐๐
มลายู	๑๓๕	๕๕.๐๐	๘๓๐	๒๓๖.๖๖
ลังกา	๑๘๕	๓๘.๙๕	๕๓๕	๙๑.๕๘
ลาว	๓๐๐๐	๓๓๑.๕๐	๓๕๐๐	๕๒.๕๐
เวียดนาม	๔๘๕๐	๖๕.๑๕	๗๒๒๐	๑๐๓.๑๕
สิงคโปร์	๒๕๐	๘๐.๐๐	๑๑๐๐	๓๖๖.๖๖
อิหร่าน	๕๐๐๐	๖๖.๖๖	๑๕๘๐๐	๑๙๓.๓๓
อินเดีย	๕๐	๑๐.๕๓	๑๒๐	๒๕.๒๖
อินโดนีเซีย	๕๖๔	๑๕๖.๖๘	๒๙๖๐	๘๓.๖๗
อุสเรล	๒๓๐	๙๐.๐๐	๕๑๗	๑๓๒.๓๓
ฮ่องกง	๕๐๐	๘๓.๗๒	๑๑๖๕	๒๐๙.๓๘
รวม		๘๓๒.๑๕		๒๓๖๖.๖๒
ค่าเฉลี่ย		๕๕.๙๐ = C		๑๕๕.๖๑ = C

อัตราการใช้เงิน :- อัตราเงินเฟ้อครุประมณชั้นต้น

๓๐ - ๔๐ เหรียญขึ้นไป = A

๕๐ - ๖๔ เหรียญ = B

๓๐ - ๔๔ เหรียญ = C

๑๐ - ๒๔ เหรียญ = D

อัตราเงินเฟ้อครุประมณชั้นสูง

๓๐๐ เหรียญขึ้นไป = A

๒๐๐ - ๒๔๔ เหรียญ = B

๑๐๐ - ๑๔๔ เหรียญ = C

ต่ำกว่า ๑๐๐ เหรียญ B D

### เงินเฟ้อครุประมณชั้นต้น

ประเทศที่ให้เงินเฟ้อในระบับครุประมณชั้นต้น เมื่อเทียบเป็นเงินเหรียญอเมริกันแล้วมากที่สุดได้แก่ประเทศ อิสเรล ซึ่งเป็นจำนวนเงินเท่ากับ ๕๐ เหรียญ ประเทศที่ได้น้อยที่สุดได้แก่ จีน ( ไต้หวัน ) คือ ได้ ๓ เหรียญ ถ้าดูอัตราเงินเฟ้อครุประมณชั้นต้นเป็นส่วนรวมของประเทศในภาคพื้นเอเชียแล้ว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔๕.๕๐ เหรียญ ซึ่งอยู่ในระดับ C แสดงให้เห็นถึงสถานะการ เงินของครุประมณชั้นต้นอยู่ในเกณฑ์พอใช้

### เงินเฟ้อครุประมณชั้นสูง

ประเทศที่ให้เงินเฟ้อครุประมณชั้นสูงเมื่อเปลี่ยนเป็นเงินเหรียญอเมริกันแล้วมากที่สุดได้แก่ สิงคโปร์ คือ ๓๒๒.๖๖ เหรียญ ประเทศที่ได้น้อยที่สุด คือ จีน ( ไต้หวัน ) คือ ๔ เหรียญ ถ้าดูอัตราเงินเฟ้อครุประมณชั้นสูงเป็นส่วนรวมของประเทศในภาคพื้นเอเชียแล้ว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๔๔.๖๑ เหรียญ ซึ่งอยู่ในระดับ C แสดงให้เห็นว่าสถานะการ เงินของครุประมณชั้นสูงของครุในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้

## ตารางที่ ๔

อัตราเงินเดือนक्रमัธยมเทียบเป็นเงินเหรียญอเมริกัน

ประเทศในเอเชีย	เงินเดือนक्रमัธยมชั้นต้น		เงินเดือนक्रमัธยมชั้นสูง	
	อัตราเงินเดือน	เทียบเป็น เหรียญ	อัตราเงินเดือน	เทียบเป็น เหรียญ
เกาหลี	๒๔๒๐๐	๕๐.๐๐	๒๓๕.๐๐๐	๑๘๐.๐๐
คิวเวท	๕๒	๑๘.๘๑	๑๘๒	๖๖.๑๘
จีน ( ไท่หวัน )	๑๖๐	๘.๐๐	๕๐๐	๑๐.๐๐
ญี่ปุ่น	๓๑๐๐๐	๘๓.๕๐	๓๓๐๐๐	๒๑๒.๓๓
ไทย	๓๕๐	๓๕.๓๑	๓๒๐๐	๓๕๒.๘๖
บรูไน	๕๕๐	๑๘๐.๐๐	๑๑๐๐	๓๖๖.๖๓
ปากีสถาน	๒๕๐	๕๕.๕๕	๕๕๐	๑๒๒.๒๒๒
พม่า	๒๐๐	๘๒.๑๐	๓๐๐	๑๔๓.๓๖
ฟิลิปปินส์	๒๓๐	๕๓.๕๐	๓๕๐	๘๓.๕๐
มลายู	๑๓๕	๕๕.๐๐	๑๕๕๐	๕๑๖.๖๖
ลังกา	๒๘๕	๖๐.๐๐	๖๖๕	๘๓.๘๘
ลาว	๕๐๐๐	๕๐.๐๐	๕๕๐๐	๖๘.๓๕
เวียตนาม	๓๘๓๐	๑๑๓.๘๖	๑๐๕๕๐	๑๕๕.๒๘
สิงคโปร์	๒๘๓	๘๐.๐๐	๑๑๐๐	๓๖๖.๖๖
อิหร่าน	๕๐๐๐	๖๖.๖๖	๒๒๐๐๐	๒๘๓.๓๓
อินเดี	๓๐	๑๕.๓๐	๖๐๐	๑๒๖.๓๒
อินโดนีเซีย	๘๖๘	๒๓.๕๓	๓๓๘๘	๑๒๑.๓๖
อุสเรล	๒๓๐	๕๐.๐๐	๖๒๕	๒๐๘.๐๐
ฮ่องกง	๕๒๕	๑๖๒.๒๘	๒๑๐๐	๓๖๘.๕๒
รวม		๑๒๕๑.๒๘		๓๘๕๒.๒๓
ค่าเฉลี่ย		๖๕.๓๓ = C		๒๐๒.๒๒ = B.

อัตราภาษีหน้าหัก :- อัตราเงินเดือนक्रमัธยมชั้นต้น

๑๑๐	เหรียญขึ้นไป	=	A
๓๐ - ๑๐๙	เหรียญ	=	B
๔๐ - ๖๙	เหรียญ	=	C
๑๕ - ๓๙	เหรียญ	=	D

อัตราเงินเดือนक्रमัธยมชั้นสูง

๓๐๐	เหรียญขึ้นไป	=	A
๒๐๐ - ๒๙๙	เหรียญ	=	B
๑๐๐ - ๑๙๙	เหรียญ	=	C
ต่ำกว่า ๑๐๐	เหรียญ	=	D

เงินเดือนक्रमัธยมชั้นต้น

ประเทศที่ไต้หวันได้เงินเดือนในระดับक्रमัธยมชั้นต้นเมื่อเทียบเป็นเงินเหรียญอเมริกันแล้วมากที่สุดได้แก่ บรูไน คือ ได้ ๑๔๐.๐๐ เหรียญ ประเทศที่ได้น้อยที่สุดได้แก่ จีน (ไต้หวัน) คือ ได้ ๔.๐๐ เหรียญ ถ้าดูอัตราเงินเดือนक्रमัธยมชั้นต้นเป็นส่วนรวมของประเทศทั้งหมดในภาคพื้นเอเชียมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๖๕.๓๓ เหรียญ อยู่ในระดับ C แสดงให้เห็นว่าสถานะการเงินของक्रमัธยมชั้นต้นอยู่ในเกณฑ์พอใช้

เงินเดือนक्रमัธยมชั้นสูง

ประเทศที่ไต้หวันได้รับเงินเดือนในระดับक्रमัธยมชั้นสูงเมื่อเทียบเป็นเงินเหรียญอเมริกันแล้วมากที่สุดได้แก่ มลายู คือ ได้ ๕๑๖.๖๖ เหรียญ ประเทศที่ได้น้อยที่สุดได้แก่ จีน (ไต้หวัน) คือได้ ๑๐.๐๐ เหรียญ ถ้าดูเงินเดือนक्रमัธยมชั้นสูงเป็นส่วนรวมของประเทศในภาคพื้นเอเชียทั้งหมดได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐๒.๒๒ เหรียญ ซึ่งอยู่ในระดับ B แสดงให้เห็นว่าสถานะการเงินของक्रमัธยมชั้นสูงของครุในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์

ตารางที่ ๕

ค่าคอมแทนเมื่อหมดสภาพครู

ประเทศในอาเซียน	ของละ ๑ แทม				รวม
	บำเหน็จ บำนาญ	เงินสะสม	อุปการะ ทายาท	อุปการะเมื่อทุพพล ภาพ	
เกาหลี	๑	-	๑	๑	๓
คูเวต	๑	๑	๑	๑	๔
จีน ( ไทวัน )	๑	-	๑	๑	๓
ญี่ปุ่น	๑	๑	๑	๑	๔
ไทย	๑	๑	๑	๑	๔
บรูไน	-	-	๑	-	๑
ปาเกิสถาน	๑	๑	๑	๑	๔
พม่า	๑	๑	๑	๑	๔
ฟิลิปปินส์	๑	๑	๑	๑	๓
มลายู	๑	๑	๑	๑	๔
ลังกา	๑	-	๑	๑	๓
ลาว	๑	-	๑	๑	๓
เวียดนาม	๑	๑	๑	-	๓
สิงคโปร์	๑	๑	๑	๑	๔
อิหร่าน	๑	-	๑	๑	๓
อินเดียน	๑	๑	๑	๑	๔
อินโดนีเซีย	๑	-	๑	๑	๓
อิสราเอล	๑	-	๑	๑	๓
ฮ่องกง	๑	๑	๑	-	๓
รวม	๑๘	๔	๑๘	๑๖	๖๒
ค่าเฉลี่ย					๓.๒๖ = B



อัตราการให้น้ำหนัก :-

๔	แค้น	=	A
๓	แค้น	=	B
๒	แค้น	=	C
๑	แค้น	=	D

จะเห็นได้ว่าประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมมีการตอบแทนครูเมื่อปลดเกษียร  
อายุโดยการอุปการะทายาทของครู ซึ่งมีทุกประเทศทั้ง ๑๔ ประเทศ และใช้วิธีการให้  
บำเหน็จบำนาญถึง ๑๔ ประเทศ รองลงมาที่มีการอุปการะเมื่อทุพพลภาพถึง ๑๖ ประเทศ  
และให้ได้รับเงินสะสมเมื่อหมดสภาพครู ๔ ประเทศ ประเทศที่มีการตอบแทนเมื่อหมดสภาพ  
ครูมากที่สุดได้แก่ คูเวต ญี่ปุ่น ไทย ปากีสถาน พม่า มลายู สิงคโปร์ และอินเดีย  
โดยได้แค้นประเทศละ ๔ แค้น ส่วนประเทศที่มีการตอบแทนน้อยที่สุดได้แก่ บรูไน ได้ ๑  
แค้น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วมีค่าเท่ากับ ๓.๒๒ แค้น อยู่ในระดับ B แสดงให้เห็นว่า  
ค่าตอบแทนเมื่อหมดสภาพครูอยู่ในเกณฑ์



อัตราภาษีหน้าหัก :-	๕.๕๑ - ๖.๐๐	แถม	= A
	๕.๐๑ - ๕.๕๐	แถม	= B
	๔.๕๑ - ๕.๐๐	แถม	= C
	๔.๐๐ - ๔.๕๐	แถม	= D

จะเห็นได้ว่าทุกประเทศในภาคพื้นเอเชียใต้มีวันหยุดเป็นทางการให้ครูได้หยุดทุกประเทศ  
 ครุมีสิทธิลาป่วย ลากลอบบุตรได้ทุกประเทศ เช่นเดียวกัน ส่วนลาพิเศษมีจำนวน ๑๖ ประเทศ  
 ลาศึกษาต่อ ๑๕ ประเทศ ส่วนลาประจำมีลาได้เพียง ๑๐ ประเทศเท่านั้น ถ้าพิจารณาจาก  
 คะแนนรวมประเทศที่ได้คะแนนสิทธิในการลามากที่สุดได้แก่ คุเวต ไทย บรูไน ฟิลิปปินส์  
 มลายู สิงคโปร์ และอินเดีย ส่วนประเทศที่ได้คะแนนการลาน้อยที่สุดได้แก่ เกาหลี ญี่ปุ่น  
 ปากีสถาน และอิหร่าน ถ้าดูค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ ๕.๑๖ แถม อยู่ในระดับ B แสดง  
 ให้เห็นว่าครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมมีสิทธิลาหยุดได้ และอยู่ในเกณฑ์

ตารางที่ ๑๑

พืช้อาศัย

ประเทศในเอเชีย	ของละ ๑ แทม				จัดเฉพาะรวม	
	มีบ้านพัก	โหลงเช่า	ไม่มีเงิน สร้างบ้าน	สมาคมช่วยเหลือ แบบสหกรณ์	ครูสตรี	
เกาหลี	-	-	-	-	-	-
คูเวท	-	๑	๑	-	๑	๑
จีน ( ไทวัน )	-	๑	๑	-	-	๒
ญี่ปุ่น	๑	๑	๑	๑	-	๔
ไทย	๑	๑	๑	-	-	๑
บรูไน	๑	-	๑	-	-	๒
ปากีสถาน	๑	๑	๑	-	๑	๔
พม่า	-	๑	๑	-	-	๒
ฟิลิปปินส์	-	-	๑	๑	-	๒
มลายู	๑	๑	๑	๑	-	๔
ลังกา	-	๑	-	-	-	๑
ลาว	๑	๑	๑	-	-	๑
เวียดนาม	-	-	-	๑	-	๑
สิงคโปร์	๑	๑	๑	๑	-	๔
อิหร่าน	๑	-	-	-	-	๑
อินเดียน	๑	-	๑	๑	๑	๔
อินโดนีเซีย	๑	-	-	๑	-	๒
อิสราเอล	๑	๑	๑	๑	-	๔
ฮ่องกง	๑	-	-	๑	-	๒
รวม	๑๒	๑๑	๑๓	๕	๓	๕๕
ค่าเฉลี่ย						๒.๕๓ = B

อัตราการใช้หน้าหนัก :-	๔	แถม	=	A
	๓	แถม	=	B
	๒	แถม	=	C
	๑	แถม	=	D

ประเทศส่วนใหญ่ในภาคพื้นเอเชียนิยมให้ครูปีมเงินสร้างพักได้โดยมีจำนวนถึง ๑๓ ประเทศ ใน ๑๕ ประเทศ นอกจากนั้นยังมีบ้านพักให้ครู และให้ค่าเช่าบ้านแก่ครูเป็นอันดับรองลงมาคือ มีจำนวนถึง ๑๑ ประเทศ ส่วนการจัดสรรที่ดินช่วยเหลือครูแบบสหกรณ์เช่าซื้อมีเพียง ๔ ประเทศ ส่วนการจัดที่อยู่ให้เฉพาะครูสตรีนั้นมีน้อยที่สุดคือ ๓ ประเทศ ประเทศที่มีการช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยแก่ครูมากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น ปากีสถาน มลายู สิงคโปร์ อินเดียน และอิสราเอล ซึ่งมีการช่วยเหลือถึง ๔ ประการด้วยกัน ส่วนประเทศที่มีการช่วยเหลือครูในเรื่องที่อยู่อาศัยน้อยที่สุด ได้แก่ ลังกา อิหร่าน ส่วนเกาหลี และเวียดนามไม่มีการช่วยเหลือครูในเรื่องที่อยู่อาศัยเลย แต่ถ้าดูค่าเฉลี่ยของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัย มีค่าเท่ากับ ๒.๕๓ แถม อยู่ในระดับ B ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการช่วยเหลือในค่านที่อยู่อาศัยของครูในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

## ตารางที่ ๑๒

## ผลประโยชน์ในกำนสวัสดิการ

ประเทศในเอเชีย	ของละ ๑ แคม				รวม
	ประกันชีวิต	ประกันสุขภาพ	ไม่คงเสียดำ รักษาหรือเสีย ครั้งเดียว	มืองค์การ ช่วยเหลือ	
เกาหลี	-	-	๑	๑	๒
คูเวต	-	-	๑	-	๑
จีน ( ไต้หวัน )	๑	-	๑	๑	๓
ฮ่องกง	-	-	๑	๑	๒
ไทย	-	-	๑	๑	๒
บรูไน	-	-	๑	-	๑
ปากีสถาน	-	-	๑	-	๑
พม่า	๑	-	๑	๑	๓
ฟิลิปปินส์	๑	-	-	๑	๒
มลายู	-	-	๑	๑	๒
ลังกา	-	-	๑	๑	๒
ลาว	-	-	๑	๑	๒
เวียดนาม	-	-	๑	๑	๒
สิงคโปร์	-	-	๑	๑	๒
อิหร่าน	-	๑	-	-	๑
อินเดีย	๑	-	๑	-	๒
อินโดนีเซีย	-	-	๑	-	๑
อิสราเอล	-	-	๑	-	๑
ฮ่องกง	-	-	๑	-	๑
รวม	๔	๑	๑๓	๑๑	๓๙
ค่าเฉลี่ย					๑.๓๔ = C

อัตราการใช้หน้าหมึก :-	๔	แถม	=	A
	๓	แถม	=	B
	๒	แถม	=	C
	๑	แถม	=	D

ปรากฏความตารางจะเห็นว่าครุในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมนั้นได้รับสวัสดิการในด้านการรักษาพยาบาลเป็นอย่างดี คือ อาจไม่ต้องเสียค่ารักษาเลยหรือถ้าเสียค่ารักษาก็เสียเพียงครั้งเดียวมีจำนวนถึง ๑๗ ประเทศ นอกจากนั้นก็ยังมีองค์การช่วยเหลือครุคอยให้สวัสดิการแก่ครุเป็นจำนวนถึง ๑๑ ประเทศ ส่วนการประกันชีวิตและประกันสุขภาพนั้นยังไม่เป็นที่แพร่หลายและยังไม่เป็นที่นิยมกัน จะเห็นว่ามีย่อยประเทศเหลือเกินเช่นในการประกันชีวิตมีเท่ากับใน ๔ ประเทศ และประกันสุขภาพมีเพียงประเทศเดียวเท่านั้นคือประเทศอิหร่าน ประเทศที่ให้ผลประโยชน์ในด้านสวัสดิการแก่ครุมากที่สุดได้แก่ จีน ( ไต้หวัน ) พม่า คือ ช่วยเหลือ ๓ ประการ ส่วนประเทศที่ช่วยเหลือน้อยที่สุดเพียงประการเดียวได้แก่ ภูเวท บรูไน ปากีสถาน อิหร่าน อินโดนีเซีย อิสราเอล ฮองกง ค่าเฉลี่ยของผลประโยชน์ในด้านสวัสดิการของครุในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมมีค่าเท่ากับ ๑.๗๔ แคม อยู่ในระดับ C แสดงว่ามีผลประโยชน์ในด้านสวัสดิการอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างพอใช้

#### การหาสถานะรวมทางเศรษฐกิจ

จากตารางที่ ๖	การเปรียบเทียบเงินเดือนของครุของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไคค่าเฉลี่ย	B = ๓ แคม
จากตารางที่ ๗	เงินเดือนครุประมณชั้นค่นของครุของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไคค่าเฉลี่ย	C = ๒ แคม
จากตารางที่ ๗	เงินเดือนครุประมณชั้นสูงของครุของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไคค่าเฉลี่ย	C = ๒ แคม
จากตารางที่ ๘	เงินเดือนครุมัธยมชั้นค่นของครุของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไคค่าเฉลี่ย	C = ๒ แคม

จากตารางที่ ๔	เงินเดือนครุมัธยมชั้นสูงของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไค้ค่าเฉลี่ย	B = ๓ แคม
จากตารางที่ ๕	ค่าตอบแทนเมื่อหมดสภาพครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไค้ค่าเฉลี่ย	B = ๓ แคม
จากตารางที่ ๑๐	การลาของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไค้ค่าเฉลี่ย	B = ๓ แคม
จากตารางที่ ๑๑	ที่อยู่อาศัยของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไค้ค่าเฉลี่ย	B = ๓ แคม
จากตารางที่ ๑๒	ผลประโยชน์ในค้ำสวัสดิการของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย
ไค้ค่าเฉลี่ย	C = ๒ แคม
	รวม ๒๓ แคม
	คะแนนเฉลี่ย = $\frac{๒๓}{๕} = ๒.๕๖$ แคม
	= B

ดังนั้นสรุปได้ว่าสถานะทางเศรษฐกิจของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียอยู่ในระดับ  
ค่อนข้างดี

ถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่าตารางที่ไค้แคมอยู่ในเกณฑ์ไค้แล้หลักเกณฑ์การให้เงินเดือน  
ของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย อัตราเงินเดือนของครุมัธยมชั้นสูง การตอบแทนช่วยเหลือ  
เมื่อหมดสภาพครูสิทธิในการลา และที่อยู่อาศัย ไค้พวกละ ๓ แคม ส่วนเงินเดือนครูประถม  
ขั้นต้น เงินเดือนครูประถมชั้นสูง เงินเดือนครุมัธยมขั้นต้น และผลประโยชน์ในค้ำสวัสดิการ  
ของครู ไค้คะแนนพวกละ ๒ แคม ซึ่งแสดงว่าอยู่ในลักษณะพอใช้ เมื่อคูณค่าเฉลี่ยเท่ากับ  
๒.๕๖ แคม อยู่ในระดับ B แสดงว่าสถานะทางเศรษฐกิจของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชีย  
เป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี



ตารางที่ ๑๓

สถานะทางวิชาชีพ

ค. สถานะทางวิชาชีพ

ประเทศในเอเชีย	อิทธิพลของครูเกี่ยวกับนโยบายการศึกษา					รวม
	มีเสรีภาพในการจัดตั้งสมาคม ๔ แตม	มีส่วนในนโยบายการศึกษาของรัฐ ๔ แตม	ให้คำแนะนำแก่ศึกษารอง ๓ แตม	องค์การครูสภาควบคุมโดยตรง ๔ แตม	รัฐควบคุมโดยมีครูสภาแนะนำ ๓ แตม	
เกาหลี	๔	๔	-	-	๓	๑๑
คเวท	-	๔	-	-	-	๔
จีน (ไต้หวัน)	๔	๔	-	-	๓	๑๑
ญี่ปุ่น	๔	๔	-	-	๓	๑๑
ไทย	๔	๔	-	๔	-	๑๒
บรูไน	๔	-	๓	-	๓	๑๐
ปาเกีสถาน	๔	-	๓	-	๓	๑๐
ไต้หวัน	๔	๔	-	-	๓	๑๑
ฟิลิปปินส์	๔	-	๓	-	๓	๑๐
มลายู	๔	-	๓	-	๓	๑๐
สิงคโปร์	๔	๔	-	-	๓	๑๑
ลาว	๔	๔	-	-	๓	๑๑

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

สถานะทางวิชาชีพ

ประเทศในเอเชีย	มีเสรีภาพในการจัดตั้ง สมาคม ๔ แทม	อิทธิพลของครูเกี่ยวกับนโยบายการศึกษา ควบคุมมาตรฐานการปฏิบัติ				รวม
		มีส่วนในนโยบายการ ศึกษาของรัฐ ๔ แทม	ให้คำแนะนำ แก่ผู้บริหาร ๓ แทม	องค์การครูสภา ควบคุมโดยตรง ๔ แทม	รัฐควบคุมโดย มีครูสภาแนะนำ ๓ แทม	
เวียดนาม	๔	๔	-	-	๓	๑๑
สิงคโปร์	๔	๔	๓	-	๓	๑๐
อิหร่าน	๔	๔	-	-	๓	๑๑
อินเดียน	๔	๔	-	-	๓	๑๑
อินโดนีเซีย	๔	๔	-	-	๓	๑๑
อิสราเอล	๔	๔	-	-	๓	๑๑
ฮ่องกง	๔	๔	-	-	๓	๑๑
รวม						๑๔๔
ค่าเฉลี่ย						๑๐.๘๒ = C

อัตราการไต่หน้าหนัก :-

- ๑๒ แทม = A
- ๑๑ แทม = B
- ๑๐ แทม = C
- ต่ำกว่า ๑๐ แทม = D

จะเห็นได้ว่าประเทศทั้งหลายในภาคพื้นเอเชียยกเว้นคูเวตประเทศเดียว มีเสรีภาพในการจัดตั้งสมาคมครูและสมาคมการศึกษา นอกจากนั้นประเทศส่วนมากยังมีส่วนร่วมในการวางนโยบายการศึกษาของรัฐ ถึง ๑๔ ประเทศ สิทธิของสมาคมนั้นประเทศไทยประเทศเดียวที่มีครูสภา ซึ่งมีอำนาจเต็มที่ในด้านเกี่ยวกับครูแต่เป็นองค์การรัฐบาล ( Governmental Organization ) ส่วนประเทศอื่นรัฐควบคุมมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูโดยมีครูสภาให้คำแนะนำ ประเทศที่มีสถานะทางวิชาชีพที่สูงได้แก่ประเทศไทย ซึ่งได้ ๑๒ แคม ส่วนประเทศที่มีสถานะทางวิชาชีพน้อยที่สุดได้แก่ คูเวต ซึ่งได้ ๔ แคม ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ ๑๐.๘๒ แคม อยู่ในระดับ ๓ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิชาชีพของครูของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนร่วมอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ถ้าพิจารณาแค้มรวมแล้วประเทศไทยมีสถานะทางวิชาชีพเป็นอันดับ ๑ อันดับ ๒ ได้แก่ เกาหลี จีน ( ไต้หวัน ) ญี่ปุ่น พม่า ลังกา ลาว เวียดนาม อิหร่าน อินเดีย อินโดนีเซีย อิสราเอล และฮ่องกง อันดับ ๓ ได้แก่ บรูไน ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ มลายู และสิงคโปร์ ส่วนคูเวตอันดับสุดท้ายคืออันดับ ๔

ตารางที่ ๑๔

สถานะทางการเมือง

ง. สถานะทางการเมือง

ประเทศในเอเชีย	ส่งผู้แทนไปนั่งในสภา ของชาติและของจังหวัด ๔ แค้ม	ครุมีสิทธิรับเลือก ตั้งเป็นสมาชิก ๓ แค้ม	ให้ครูสังกัดพรรค การเมือง ๒ แค้ม	ครูถูกห้าม เล่นการ เมือง ๑ แค้ม	แค้มที่ ได้
เกาหลี	-	-	-	๑	๑
คูเวต	-	-	-	๑	๑
จีน (ไต้หวัน)	๔	-	-	-	๔
ญี่ปุ่น	๔	-	-	-	๔
ไทย	-	-	-	๑	๑
บรูไน	๔	-	-	-	๔
ปากีสถาน	-	-	-	๑	๑
พม่า	-	๓	-	-	๓
ฟิลิปปินส์	-	-	-	๑	๑
มลายู	-	๓	-	-	๓
ลังกา	-	๓	-	-	๓
ลาว	-	-	๒	-	๒
เวียดนาม	๔	-	-	-	๔
สิงคโปร์	-	๓	-	-	๓
อิหร่าน	-	๓	-	-	๓
อินเดีย	-	๓	-	-	๓
อินโดนีเซีย	-	๓	-	-	๓
อิสราเอล	-	-	๒	-	๒
ฮ่องกง	๔	-	-	-	๔
รวม					๕๐
เฉลี่ย					๒.๖๓ =B

อัตราภาษีหน้าหนัก :-	๔	แถม	=	A
	๓	แถม	=	B
	๒	แถม	=	C
	๑	แถม	=	D

พิจารณาตามตารางจะเห็นว่าครุในภาคพื้นเอเชียมีสิทธิส่งผู้แทนเข้าเฝ้าสภาของชาติ และของจังหวัดได้ ๕ ประเทศ ประเทศที่ครุมีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาได้นั้นมี ๓ ประเทศ ครุอยู่ในสังกัดพรรคการเมืองได้มี ๒ ประเทศ ประเทศที่ครุถูกห้ามเล่นการเมืองมี ๕ ประเทศ ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ ๒.๖๓ แถม อยู่ในระดับ B แสดงว่าสถานะทางการเมืองของครุของประเทศในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

ประเทศที่มีสถานะทางการเมืองดีเป็นอันดับ ๑ ไต้หวัน ( ใต้หวัน ) ญี่ปุ่น บรูไน เวียดนาม และฮ่องกง อันดับ ๒ ไต้หวัน ฮ่องกง มลายู ลังกา สิงคโปร์ อิหร่าน อินเดียน และ อินโดนีเซีย อันดับ ๓ ไต้หวัน ลาว และอิสราเอล อันดับ ๔ คือ อันดับสุดท้ายได้แก่ เกาหลี คูเวต ไทย ปากีสถาน และฟิลิปปินส์

ตารางที่ ๑๕

สถานะแห่งชาติ

๑. สถานะแห่งชาติ

ประเทศในเอเชีย	ได้รับเหรียญตรา หนังสือชุมชน		ได้รับเกียรติเป็นตัวแทน		ตอบแทนเป็นเงินและอย่างอื่น		รวม
	๔ แคม	๓ แคม	๒ แคม	๑ แคม	- แคม		
เกาหลี	-	-	-	๑	-	๑	
คูเวต	-	-	๒	-	-	๒	
จีน ( ไทหวัน )	๑	๓	๒	๑	-	๗	
ญี่ปุ่น	-	-	-	-	๐	๐	
ไทย	๑	๑	๒	-	-	๔	
บรูไน	๑	-	-	-	-	๑	
ปากีสถาน	-	-	-	-	๐	๐	
พม่า	-	๑	-	-	-	๑	
ฟิลิปปินส์	-	-	-	-	๐	๐	
มลายู	-	-	-	๑	-	๑	
ลังกา	-	-	-	-	๐	๐	
ลาว	๑	๑	๒	-	-	๔	
เวียดนาม	-	-	๒	-	-	๒	
สิงคโปร์	-	-	-	๑	-	๑	
อิหร่าน	-	-	๒	-	-	๒	

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

สถานะแห่งชาติ

ประเทศในอาเซียน	ได้รับเหรียญตรา หนังสือชมเชย		ได้รับเกียรติเป็นผู้แทน	ตอบแทนเป็นเงินและของอื่น		รวม
	๔ แทม	๓ แทม	๒ แทม	๑ แทม	๐ แทม	
อินเดีย	-	-	๒	-	-	๒
อินโดนีเซีย	-	-	-	-	๐	๐
อุสเรล	-	-	๒	-	-	๒
ฮ่องกง	-	-	๒	-	-	๒
รวม						๕๐
ค่าเฉลี่ย						๒.๖๓ = C

อัตราการให้น้ำหนัก :-

- ๕ - ๑๐ แทม = A
- ๔ แทม = B
- ๒ - ๓ แทม = C
- ๑ แทม = D

ประเทศที่มอบเหรียญตราและเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในการตอบแทนคุณความดีของ  
 ครุฑนั้นเป็นพิเศษ มี ๔ ประเทศ ประเทศที่ออกประกาศนียบัตรและออกหนังสือชมเชยได้  
 แก่ครุฑที่มีคุณภาพดีมี ๔ ประเทศ ประเทศที่ตอบแทนคุณความดีของครุฑให้เป็นผู้แทนเข้าร่วม  
 ประชุมได้มี ๔ ประเทศ ประเทศที่ตอบแทนเป็นเงินและเป็นรางวัลอย่างอื่นมี ๔ ประ  
 เทศ ประเทศที่ไม่มีการตอบแทนเลยมี ๕ ประเทศ ประเทศที่ได้คะแนนสูงสุดในเรื่อง  
 นี้ได้แก่ จีน ( ไต้หวัน ) โดยได้รับคะแนน ๑๐ คะแนน ทูค่าเฉลี่ยได้เท่ากับ ๒.๖๓  
 แต้ม จักอยู่ในระดับ C แสดงให้เห็นว่าสถานะแห่งชาติของครุฑในภาคพื้นเอเชียเป็นส่วน  
 รวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ประเทศที่มีสถานะแห่งชาติดีเป็นอันดับ ๑ ได้แก่ จีน ( ไต้หวัน ) อันดับ ๒  
 ได้แก่ ไทย และลาว อันดับ ๓ ได้แก่ บรูไน อันดับ ๔ ได้แก่ พม่า อันดับ ๕  
 ได้แก่ คูเวต เวียดนาม อิหร่าน อินเดีย อิสราเอล และฮ่องกง อันดับ ๕ ได้แก่  
 เกาหลี มลายู และสิงคโปร์ ส่วนอันดับสุดท้ายได้แก่ ญี่ปุ่น ปากีสถาน ฟิลิปปินส์  
 ลังกาและอินโดนีเซีย



## ตารางที่ ๑๖

ตารางแค้มรวมของสถานะทางวิชาการ เรียงลำดับจากประเทศที่ได้แค้ม  
สูงสุดไปหาประเทศที่ได้แค้มต่ำสุด

	เวลาเรียนทั้งหมด ของครูประถม		เวลาเรียนทั้งหมด ของครูมัธยม		การรับ สมัครและ การสอบ คัดเลือก	การจก ทะเบียน เป็นครู	การปรับ ปรุงครู และการ ฝึกครูประจำการ	รวม	หมายเหตุ
	ขั้นต่ำ	ขั้นสูง	ขั้นต่ำ	ขั้นสูง					
ไทย	๓	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๒๗	
ฟิลิปปินส์	๓	๔	๔	๓	๓	๓	๔	๒๔	
เกาหลี	๓	๔	๒	๔	๒	๔	๓	๒๒	
ฮ่องกง	๓	๔	๒	๔	๒	๔	๓	๒๒	
จีน (ไต้หวัน)	๓	๓	๓	๔	๓	๒	๓	๒๑	
ญี่ปุ่น	๔	๔	๓	๔	๓	๑	๒	๒๑	
อิหร่าน	๓	๓	๔	๔	๓	๑	๓	๒๑	
ลังกา	๔	๓	๒	๔	๒	๔	๑	๒๐	
ลาว	๑	๔	๓	๔	๔	๑	๓	๒๐	
สิงคโปร์	๒	๓	๒	๔	๓	๓	๓	๒๐	
มลายู	๓	๓	๒	๑	๒	๓	๔	๑๘	
อิสราเอล	๒	๔	๔	๔	๒	๑	๑	๑๘	
บรูไน	๒	๒	๔	๔	๑	๓	๑	๑๗	
ปากีสถาน	๒	๒	๔	๓	๒	๑	๓	๑๗	
เวียดนาม	๒	๒	๔	๓	๓	๑	๒	๑๗	
อินเควีย	๒	๒	๒	๔	๓	๑	๓	๑๗	
อินโดนีเซีย	๒	๒	๔	๔	๓	๑	๑	๑๗	
พม่า	๒	๒	๒	๔	๒	๑	๓	๑๖	
คูเวต	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๓	๑๑	

จะเห็นได้ว่าตารางนี้เป็นตารางแค้นรวมสถานะทางวิชาการ เพื่อให้เห็นเด่นชัดว่า ประเทศใดมีสถานะทางวิชาการดีที่สุด โดยเรียงลำดับจากประเทศที่ได้แค้นมากที่สุดไปหาประเทศที่ได้แค้นน้อยที่สุด ประเทศที่ได้แค้นมากที่สุดเป็นอันดับ ๑ คือ ประเทศไทย ได้ ๒๗ แค้น แสดงว่ามีสถานะทางวิชาการดีที่สุด ประเทศที่ได้แค้นน้อยที่สุดคือคูเวตได้ ๑๑ แค้น จึงเห็นสมควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขสถานทางวิชาการของประเทศที่ได้แค้นน้อย ให้เท่าเทียมกับประเทศอื่น ๆ ในภาคพื้นเอเชีย ส่วนประเทศที่ได้แค้นรองลงมาเป็นอันดับ ๒ คือ ฟิลิปปินส์ได้ ๒๔ แค้น อันดับ ๓ ได้แก่ เกาหลี และฮ่องกง อันดับ ๔ คือ จีน ( ไค่หวัน ) ญี่ปุ่นและอิหร่าน อันดับ ๕ ได้แก่ ลังกา ลาว และสิงคโปร์ อันดับ ๖ ได้แก่ มลายู และอิสเรล อันดับ ๗ คือ บรูไน ปากีสถาน เวียดนาม อินเดี๋ย และ อินโดนีเซีย อันดับ ๘ ได้แก่ พม่า

ตารางที่ ๑๗

ตารางแค่มรวมของสถานะทางเศรษฐกิจเรียงลำดับจากประเทศที่ได้  
แค่มสูงสุดไปหาประเทศที่ได้แค่มต่ำสุด

	การเปรียบเทียบ เดือน	เงินเดือนครู		เงินเดือนครู มัธยม		ค่าคอม เทนมื่อ หมคสภาพ ครู	การ ลา	ที่อยู่ อาศัย	ผลประโยชน์ ในคาน สวัสดิ การ	รวม	หมายเหตุ
		สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ						
สิงคโปร์	๕	๔	๔	๑	๔	๔	๔	๔	๒	๓๐	
ไทย	๔	๑	๔	๑	๔	๔	๔	๑	๒	๒๗	
บรูไน	๑	๔	๓	๔	๔	๑	๔	๒	๑	๒๒	
มลายู	๑	๒	๑	๒	๔	๔	๔	๔	๒	๒๒	
อิสเรล	๑	๔	๒	๑	๑	๑	๑	๔	๑	๒๒	
ฮ่องกง	๒	๔	๑	๔	๔	๒	๑	๒	๑	๒๒	
ญี่ปุ่น	๒	๑	๒	๑	๑	๔	๒	๔	๒	๒๕	
ฟิลิปปินส์	๔	๑	๑	๒	๑	๑	๔	๒	๒	๒๕	
ปากีสถาน	๑	๒	๑	๒	๒	๔	๒	๔	๑	๒๑	
พม่า	๑	๑	๑	๒	๒	๔	๑	๒	๑	๒๑	
เวียดนาม	๒	๑	๒	๔	๒	๒	๑	๑	๒	๒๑	
อินเดีย	๒	๑	๑	๒	๒	๔	๔	๔	๒	๒๑	
ลาว	๑	๒	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๒๐	
คูเวท	๑	๑	๑	๑	๑	๔	๔	๑	๑	๑๕	
อิหร่าน	๒	๑	๒	๒	๑	๑	๒	๑	๑	๑๕	
เกาหลี	๑	๒	๒	๒	๒	๑	๒	๑	๒	๑๕	
จีน (ไต้หวัน)	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๒	๑	๑๕	
ลังกา	๑	๒	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๑๕	
อินโดนีเซีย	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๑	๑๖	

ตารางแค้มรวมของสถานะทางเศรษฐกิจนี้ก็สามารถจะชี้ให้เห็นถึงว่าประเทศใดใน  
 ภาคพื้นเอเชียที่มีสถานะทางเศรษฐกิจสูงที่สุดและประเทศใดต่ำสุด จะสังเกตเห็นได้ว่าสิงค  
 ไปร์ ได้ ๓๐ แค้ม แสดงว่ามีสถานะทางเศรษฐกิจที่สูง อินโดนีเซียมีสถานะทาง  
 เศรษฐกิจต่ำที่สุดคือ ๑๖ แค้ม จึงควรว่าประเทศที่ได้แค้มน้อยควรจะได้มีการปรับปรุงแก้  
 ไขสถานะเศรษฐกิจให้เท่าเทียมกับประเทศอื่น ๆ ในภาคพื้นเอเชียด้วยกัน ส่วนประเทศไทย  
 มีสภาพทางเศรษฐกิจรองลงมาเป็นอันดับ ๒ อันดับ ๓ มี ๔ ประเทศคือ บรูไน  
 มลายู ออสเตรเลีย และฮ่องกง อันดับ ๔ ไต้หวัน อันดับ ๕ ไคแมนส์  
 อันดับ ๖ ไคแมนส์ ปากีสถาน พม่า เวียดนาม และอินเดีย อันดับ ๗ ไคแมนส์  
 อันดับ ๘ คูเวต และอิหร่าน อันดับ ๙ เกาหลีและจีน ( ไทวัน ) และลังกา